

Casse: I det Foredrag, som blev holdt af det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Zahle), var der kun eet Punkt, hvortil jeg skal sœie en Bemærkning; det var den Ytring af ham, at der under Behandlingen af denne Sag staaer to Partier, to forskjellige Interesser mod hinanden. Jeg mener, at det er urigtigt at sige, at der under Behandlingen af denne Sag staaer to forskjellige Interesser mod hinanden. Der er ganske vist, enten man vil tage Forholdet i Folket selv eller Forholdet mellem Folk og Regjering, efter min Overbeviisning kun een Interesse, nemlig den at sørge for, at det kirkelige Liv kan udvikle sig saa heldigt, saa frit som muligt, saaledes at Kirken kan gjøre Fyldest til alle de Fordringer, som kunne stilles til den; men der kan være en forskjellig Opfattelse af Maaden, hvorpaa man skal naae dette Maal. Derfor gjentager jeg, at jeg mener, det var urigtigt, naar det ærede Medlem bemærkede, at der er to forskjellige Interesser, som staae imod hinanden, thi det er kun Opfattelsen af Midlerne, der kan være forskjellig; det er kun med Hensyn til den Fremgangsmaade, som skal benyttes, der kan være Forskjellighed i Opfattelsen. Efter min Overbeviisning kan der ikke tillægges de Betæneligheder, som saa ofte og fra saa mange Sider gjøres gjældende imod Menighedernes Deeltagelse i Valget af deres Præster, en saadan Betydning, at de skulde kunne trænge de mange overveiende Grunde tilbage, som tale for, at Menighederne i saa Henseende maae have en Stemme med; men Grunden hertil søger jeg ikke, som den ærede sidste Taler, deri, at det er Tilbagegivelsen af en Ret, Befolkningen allerede i sin Tid har havt. Det er ganske vist rigtigt, hvad han bemærkede, at Menighederne i Danmark i sin Tid have havt Ret til at vælge deres Præster, men vi behøve ikke at blive staaende herved. Jeg troer, det vilde have været fyldigere og rigtigere, hvis det ærede Medlem havde paaberaabt sig, at selve Reformatorerne, skjøndt de langt fra ikke holdt paa nogen Indskrænkning i Fyrsternes Rettigheder, og skjøndt de erkjendte Fyrsterne ikke alene berettigede, men endog forpligtede til at styre Kirken, dog alligevel erklærede, at Menighederne maatte have Stemme med ved Valget af

Kirkens Styrere. Jeg søger derimod Grunden til Gylbigheden af det Krav, Menighederne have, i Noget, som nu finder Sted, ja, som finder Sted til enhver Tid, thi jeg siger, at Intet er naturligere end, at Menigheden maa kunne gjøre en Indflydelse gjældende med Hensyn til Valget af den Mand, der bestilles for at forkynde Læren, saaledes at der i selve denne kan være et Midtpunkt, hvorom Præsten og Menigheden kunne samles, med Hensyn til Valget af den Mand, der skal være Sjælesyrger, hde aandelig Bistand, og hvis hele Stilling til Menigheden maa være en saadan, at denne med fuld Fortrøstning, med Tillid og Hengivenhed kan slutte sig om ham. Det er derfor, jeg søger Grunden i Noget, der er tilstede til enhver Tid. — For mig har det, der blev berørt af det ærede Medlem, som nu havde Ordet med Hensyn til den af Regjeringen nyligt forelagte Lov om Valg- og Hjælpe-menigheder, mindre Betydning. For mig staaer Sagen nemlig saaledes — og det troer jeg er i Harmoni med, hvad den høitærede Kirkeminister har udtalt — at den nævnte Lov er, hvad den forkynder sig at være. Den skal afhjælpe en Trang, som viser sig rundt omkring i Landet, men man kan ikke betragte den som et Grundlag, hvorpaa der skal opføres en heelt ny Ordning af de Forhold, hvori man muligen maatte ansee en Forandring for nødvendig. Hvad Vægt man nu imidlertid vil lægge paa den med Hensyn til dens Udstrækning og dens Indflydelse paa andre kirkelige Forhold, troer jeg dog, det er ubestrideligt, hvad det ærede Medlem for Thisted Amts 4de Valgkreds (Schjørring) nylig bemærkede, nemlig at det ikke er rigtigt, fra det omhandlede Lovforslag at drage nogen Slutning til, hvad der skal gjælde med Hensyn til Valg i Følgekirken, og det netop af den Grund, han fremhævede saa stærkt, nemlig de Offre, som en Menighed derefter maa bringe for selv at kunne vælge sin Præst. Jeg skal sœie en Bemærkning til, hvad han saa rigtigt ansøgte, nemlig den, at vil man holde sig til den Ordning, der vil finde Sted, hvis hiint Lovforslag af Lovgivningsmagten ophøies til Lov, maa man vel betænke, at Consequentsen maa blive en ganske anden end her nævnt, thi da vil man ikke kunne sige, at